

We sajndżennym Časzu praschachu
čzi młodži Michojo we Kłoschty-
rach, schto je Krystus we swojej Młodo-
szi czinił? Kajž tejsch su čzi Michojo wot
teho jene Knihi wumyſlili, kotrež rje-
kaju: De Infantia Christi, to je: Wot
teje Młodossje Krystusoweje. We tych
samych steji welje lupyńc Blažniczkow.
Jena tajka Blažniczka budže tejsch wot
jeneho Biskopa powedana, kotrež je ſe-
bi tejsch požadat wedžicž, schto je Krystus
we swojej Młodosszi czinił, temu
je ſo džalo: So je jeneho Čjeſlu wid-
žit Drewo wobčeſlowacž, a pschi nim
jene male Hułczatko, kotrež Čjeſki nuz
noschesche, hacž potom jena Knežna we
modrej Ssufni pschindže, ſjenej Pun-
nju a ſawota wobeju, teho Muža
a teho Ssyna ē Jndži. Tedom ſo
jemu woſni ſesda, kajž by ſtradžu-
ſa nimi hes, a ſa Durje ſtupit, ſo by
widžit, schto woni tejsch jndža. Jako
njetk ta Macž temu Džeszju woſebje
do Schfliczki wukida, da to Džecžatko
ſapocža a prajesche: Haj Macžje, schto-
ha dyrbti ton Muž tam ſa Duremi
jnz? Na takim Sſtowri je ſo ton Bis-
kop poſtrožit, a wotzuežit. Tajku
Blažniczku dam ja płaczicž, pschetož
wono ſo ſda, ſo je ton, kotrež je ju naj-
pređy wumyſlit, je ſnej tak welje poſka-
ſacž chył, ſo nedyrbimy, po tajkich džiw-
nych a potajnych Sſtuckach ladacž, ko-
trež je Krystus we swojej Młodosszi ja-
ko Džecžo czinił, kajž je ſo Micham
džalo, a woni wot teho bali su. Alle
ſo je Krystus welje wjazn swojim Star-

ſhim poſtuschnym bnf, we wschitkach
Sſtuckach, kajž njedże druhe poſtuschnie
Džecžo je czine.

Džyž pak chzesch prawje wedžicž, schto
je Krystus we swojej Młodosszi
czinił, da poſtuchaj tudy na teho Evan-
gelistu, džyž praji: Won bjesche jim pod-
dany. To je: Won czinesche ſchlož je-
mu Nan a Macž pschitasachtaj, a ne-
bjesche ktemu heni. Tudy dyrbjaſo ſo
kojžde Džecžo a kojžda Čjeledž do Wu-
troby hanibowacž, kotsiz tajku Histo-
riju wot teho Džeszja JEsuſa ſtyscha,
a tolla tajku Poſtuschnosz ani tym
Starſhim ani Woſchnoszjam newopo-
ſasaju, haj na jene nehajnbite Wasch-
nje žiwi su.

To nicžo neje, dy by ty runje pra-
ſheež, ſebi myſlicž, aby wot teho re-
czež chył, kajž swetscheho kojždy czini,
dy bych ja wedžit, schto je to Džecžatko
JEsus czinito, da chył je tejsch ja cji-
niež. Kajž čzi Michojo praja: Fran-
ciscus je to czinit, je ſo tak Draszi no-
ſyt, tak wachowaf, ja chzu je tejsch tak
cziniež, a nicto tolla newje, schto je Krystus
czinit. Ē Takim Wjezam ja Uje
praju. Pschetož piſane ſteji: Won
bjesche jimaj poddany. Stajkimi Sſto-
wami praji a wobsanknje ton Evange-
lista wschitko wot tej zytej Młodosszie
nascheho lubeho Knesa Krystusa.

Schto pak rjeka to: Won bjesche ji-
maj poddany? Nicžo druhe, hacž ſo je
po Sſtuckach teje ſchtworteje Kasnje
kodžit. To pak ſu tajke Sſtucki, ko-
trež jeho Nan a Macž we Domi po-
trebachu